

Киргизска приказка.

Живѣлъ нѣкога единъ киргизъ, който ималъ трима синове. Когато остарѣлъ и разбралъ, че скоро ще умре, повикалъ синоветѣ си и имъ казалъ:

— Дѣца мои, азъ скоро ще ви напусна. Всичко каквото имамъ оставамъ на васъ. Подѣлете си го по равно. Следъ това всѣки отъ васъ може да си купи каквото желае.

Скоро бащата умрѣлъ. Синоветѣ си подѣлили имането, а следъ това, всѣки си купилъ онова, което пожелалъ.

Най-стариятъ синъ си купилъ едно чудодейно огледалце, съ което можело да се вижда всичко, каквото става по свѣта.

Срѣдниятъ си купилъ единъ съдъ пълненъ съ вода, съ която можело да се цѣратъ болни, отъ каквато и болестъ да сж болни. А най-малкиятъ синъ, който билъ добъръ ездачъ, си купилъ конь на име Джамлай, който билъ по-бързъ и отъ стрела.

Събрали се тримата братя и погледнали въ чудодейното огледало. Много нѣща видѣли тѣ. Най-сетне погледа имъ спрѣлъ въ кжщата на единъ ханъ, който живѣлъ презъ три планини и въ чиято кжща всички били загрижени, защото дъщерята на хана, красавица, която рѣдко се среща по свѣта, била на смъртно легло.

Тримата братя се качили на Джамлай, за кратко време стигнали въ кжщата на хана, втурнали се въ стаята на неговата щерка и на часа ѝ дали отъ лѣковитата вода. Болната веднага оздравѣла и радостна, се впуснала при своя баща.

Бащата толкова много се зарадвалъ, че въ радостта си казалъ:

— Който отъ васъ излѣкува дъщеря ми, нему ще я дамъ за жена.

Тогава братята започнали да се препиратъ. Всѣки твърдѣлъ, че той е излѣкувалъ момата.

— Ако не бѣше моето огледалце, никой отъ насъ не щѣше да знае, че хановата дъщеря е на смъртно лѣгло.